

Ján Horňák: Televízia nás nepriamo núti čítať knihy

Koncom septembra tohto roka oslávil piešťanský folklórny súbor Máj 20. výročie svojho založenia. Jeho zakladateľmi sú manželia Ján a Viktória Horňákovci. Tento súbor šíri dobré meno Piešťan po celom svete. Jubileum síce vytvára priestor na bilancovanie, ale tentokrát sme Jánovi Horňákovi kládli aj otázky týkajúce sa nielen folklóru.

Ako ste trávili leto?

Tohtoročné leto bolo pre nás trochu náročné. Bolo to spôsobené tým, že sme sa pripravovali na oslavy 20. výročia založenia súboru – pripravovali sme scenár, réžiu celého galaprogramu, organizáciu oslavy, nacvičovali sme, absolvovali sme aj iné vystúpenia, zúčastnili sme sa festivalu Trnavská brána. Bolo toho dosť.

So súborom často jazdíte po svete. Ak by ste ale mali zahraničných hostí doma, čo by ste im v Piešťanoch (alebo aj na Slovensku) ukázali? Kam by ste ich radi zaviedli?

Naše mesto má určite čo ponúknuť zahraničným hosťom, či už sa to týka kúpeľov, kultúrnych aktivít v meste i historických pamiatok, popri ktorých my domáci možno prechádzame bez povšimnutia. K nim patria aj rôzne aktivity v mestskej knižnici. Asi by som najprv s nimi navštívil PIC, kde sú podľa môjho názoru veľmi erudovaní pracovníci a nechal by som si poradiť. Ja to tak bežne robím, keď som v cudzom meste, či už na Slovensku alebo v zahraničí. Čo sa týka Slovenska samozrejme Tatry, ale ja osobne Slovenský raj, Demänovskú či Dobšinskú ľadovú jaskyňu alebo na severovýchodnom Slovensku rôzne drevené kostolíky pospájané bez jedného klinca. Na tom našom malom Slovensku je čo ponúknuť, len to treba dobre spropagovať.

Popri svojej práci sa už 20 rokov venujete Folklórnemu súboru Máj. A ste veľmi úspešní. Čo Vám táto práca dáva (okrem toho, že Vám berie kopu času?)

To, že toľké roky je človek medzi mladými ľuďmi, si ani neuvedomujeme, ako sme zostarli. A zrazu je tu dôchodkový vek a my sa čudujeme, že „už?!“ Nám to určite dalo veľa, hlavne toho mladického elánu do života. Tých 20 rokov bolo ako keby sme študovali psychológiu, pretože za tie roky sme spolupracovali s rôznymi osobnosťami a dať to dokopy tak, aby sa dostavil nami požadovaný výsledok bolo niekedy dosť náročné. Ale vôbec neľutujeme, pretože to bolo krásnych 20 rokov, aspoň pre nás.

Vystupovali ste už v rôznych kútoch sveta. Kde to bolo pre Vás najkrajšie - odkiaľ ste si priniesli najviac zážitkov?

Každá krajina, ktorú sme navštívili, má svoje čaro a jedinečnosť - či kultúrou alebo spôsobom života, gurmánskymi zvyklosťami. Ale aj to bola pre nás i členov súboru dobrá škola, hádam lepšia, ako turisticky sprievodca.

Krásne zážitky máme z Brazílie i Mexika. Ľudia týchto krajín sú nám mentalitou podobní, veľmi radi majú hudbu a tanec. Možno jeden zážitok: po skončení nášho vystúpenia v šatni ešte naši muzikanti hrali, lebo bola dobrá nálada. Náhodou som sa pozrel z okna na ulicu, kde bola zastávka MHD a tam ľudia čakajúci na autobus sa vlnili v rytme našich pesničiek. Na Azorských ostrovoch je zase veľmi veľa horúcich prameňov a organizátori pre nás pripravili v tých horúcich prameňoch, v špeciálne upravených nádobách skutočnú pochúťku. Síce to trvalo asi 4 hodiny, ale v ten deň sme mali všetky súbory voľno, takže pokiaľ sa to varilo tak

sme sa spolu všetci účinkujúci učili rôzne tance tej ktorej krajiny. Potom bol spoločný obed v lese. Pekná spomienka.

Máte čas na čítanie kníh? Aký druh literatúry máte radi?

Pokiaľ sme boli aktívni v zamestnaní, ani toho času veľmi nebolo. Teraz sa začíname viac venovať knihám, ktoré sme len kupovali a skoro nečítali. Nepriamo nás donútili k tomu aj televízne programy, z ktorých si nie je veľmi možno vyberať, pretože taký druh programov, aký ponúka televízia, nesledujeme. Skôr inklinujeme k prírodopisným seriálom. Ale je to dobre, pretože začíname znovu čítať knihy. Ja skôr preferujem životopisné knihy dávnych umelcov a trochu aj beletriu (momentálne čítam knihu Mastičkár), ale mám rád aj literatúru faktu.

Venujete sa folklóru, s ním je spojená hudba. Navštevujete aj iné kultúrne podujatia?

Umenie ako také je nám vo všeobecnosti blízke, ale predsa viac činoherné alebo muzikálové predstavenia.

V produktívnom veku som pracoval mimo Piešťan a ešte aj v nepretržitej prevádzke, okrem toho to boli aktivity v súbore Máj, takže veľa času neostávalo, ale verím, že teraz sa to zmení k lepšiemu.

Náš rozhovor prebieha v čase, keď ste mimo Slovenska. Čo Vás čaká po návrate domov, na čo sa tešíte?

Folklórny súbor MÁJ je do 18. októbra na Medzinárodnom folklórnom festivale v Indonézii na ostrove Bali.

Po návrate nás čakajú ešte nejaké vystúpenia mimo Piešťan. Potom si dáme asi týždeň pauzu, aby sme z toho neboli „prefolklorizovaní“ a po nej nastupuje znova robota v súbore, dokončenie niektorých už začatých tancov, čo sme nestihli do výročia a zabezpečovanie normálneho chodu súboru i vlastnej domácnosti. A úprimne sa na to tešíme!

My vám želáme, aby vám vaše plány a predsavzatia vyšli, prajeme ešte veľa úspechov!
Ďakujeme za rozhovor.

D. Moretová
5. 10. 2016